

valget, (Res. 2852 (XXVI), og det britiske med stemmetallene 83-15-14; (Res. 2853 (XXVI)).

Ad. b)

På 25. generalforsamling blev det på fransk foranledning i resolution 2673 (XXV) besluttet at bede menneskerettighedskommissionen om via ECOSOC at fremlægge et forslag til en konvention til beskyttelse af journalister på farlige missioner.

Menneskerettighedskommissionen havde i den mellemliggende tid fået forelagt et af Frankrig udarbejdet konventionsforslag, men ikke haft tid til den fornødne detailgenemgang og havde oversendt det til ECOSOC, der havde videresendt det til 26. generalforsamling til orientering.

Endvidere forelå der for udvalget en rapport fra en under menneskerettighedskommissionen nedsat arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for nationale og internationale journalistorganisationer, der havde udarbejdet regler for sammensætningen af den internationale journalistkomite, der i givet fald skulle udstede de i henhold til konventionsudkastet forudsete kombinerede identitets- og beskyttelseskort til journalister på farlige missioner.

I korte træk går det i sin oprindelse franske forslag ud på at skabe en særlig beskyttelse for de journalister, der ikke har status som egentlige krigskorrespondenter, der følger hærene og bærer uniform.

De civile korrespondenter vil uden en sådan særlig beskyttelse ganske vist være omfattet af reglerne om beskyttelse af civilbefolkningen, men faren for, at de under tilfangetagning i kampområdet bliver antaget for at være spioner eller sabotører vil selvsagt mindskes, hvis de udstyres med særligt kort, der på forhånd er akcepteret af de styrker, der tager dem til fange.

I udvalget var meningene om udkastet delte. USA fremlagde et arbejdspapir, hvis grundidé var den, at journalister alene havde brug for et identitetskort, og at dette lige så godt kunne udstedes af journalisternes egne myndigheder.

Australien fremlagde også sit eget udkast til en konvention, der var mindre vidtgående end den franske.

Kernepunktet i diskussionen var, om man skulle oprette en international komite, der

forhåbentlig tilstrækkelig hurtigt og på objektiv basis kunne udstede identitets- og beskyttelseskort, og hvad denne beskyttelse i så fald skulle indebære. Eller om man skulle begrænse sig til identitetskort udstedt af journalistens egne nationale myndigheder, der blot skulle sikre ham mod at blive antaget for at være sabotør.

Det var i denne forbindelse karakteristisk, at en lang række lande, herunder ikke mindst udviklingslandene i det hele taget var skeptiske overfor en særlig beskyttelse overfor journalister.

Andre lande, herunder en del vestlige, fremhævede det betænkelige i at operere med for mange beskyttelseskategorier; et synspunkt som også Røde Kors havde givet udtryk for.

Fra dansk side gav man udtryk for sympati med grundidéen om en journalistbeskyttelse, men anførte, at reglerne måtte harmoneres med det reformarbejde, der iøvrigt fandt sted inden for området beskyttelse af menneskerettigheder under væbnede konflikter.

Frankrig pressede i starten stærkt på for at få 3. udvalg til allerede på 26. samling at vedtage i hvert fald de vigtigere dele af det foreliggende konventionsudkast og fremlagde et resolutionsudkast med dette formål sammen med Finland, Iran, Madagascar, Senegal, Tunesien, Tyrkiet og Østrig. Hovedparten af udvalget var imidlertid ikke rede til et sådant skridt, som man fandt prematurt, og Frankrig akcepterede tilsidst at modificere sit forslag således, at ECOSOC anmodes om at instruere menneskerettighedskommissionen om på dennes forestående samling at behandle det foreliggende konventionsudkast sammen med det amerikanske arbejdspapir og det australske konventionsudkast og øvrige foreliggende dokumentation om emnet. Herefter at lade menneskerettighedskommissionen afgive sin rapport til den næste internationale Røde Kors konference af regeringseksperter, således at 27. generalforsamling også kan få konferencens bedømmelse af det endelige konventionsudkast. Sluttelig anføres det i resolutionsforslaget, at 27. generalforsamling vil give spørgsmålet højeste prioritet.

Der var i udvalget delafstemning på sidstnævnte passus som opretholdtes med stemmetallene 37-6-59. Danmark, Finland og